

คำนำ

การบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะยิ่ง คติธรรม คำกลอน เป็นการถ่ายทอดเรียนรู้อรรถและฝึกใจให้สงบสุขทั้งเป็นอาหารสมอง เพิ่มสติปัญญาในการดำเนินชีวิต แต่ละวันและในวันที่เรามีเวลาหยุดดูลมหายใจ ในช่วงที่ข้าพเจ้าทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และไปครูอาจารย์สอนพิเศษที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

ต้องกราบขอบพระคุณพระสงฆ์ทุกรูปที่ให้อำลั่งใจ และญาติธรรมที่อุปถัมภ์ดูแลพระสงฆ์ จนทำให้การเป็นอยู่ในสมณะเพศ ดำรงประพฤติพรหมจรรย์ได้ ข้าพเจ้าจึงหาเวลารวมรวบ เรียบเรียงคติคำกลอนสอนใจ เพื่อเป็นธรรมบรรณาการ ก่อนจากมหาจุฬาลงกรณ และลาไปสอบพระธรรมทูตสายต่างประเทศแล้วเดินทางทำงานที่ประเทศอังกฤษเพื่อเป็นอาสาสมัครเพื่องานพระศาสนา ในช่วงนั้น ไม่มีเวลาและทรัพย์พิมพ์ จึงมาพิมพ์ที่หลัง

ดังนั้น งานรวมคติเล่มเล็กๆ นี้ หากจะมีประโยชน์ ข้าพเจ้า ขอบูชาพระคุณของผู้พระคุณทุกท่านที่เป็นเจ้าของคติธรรมนั้นๆ ซึ่งมาจากที่ต่างๆ ความผิดพลาดตกบกพร่องประการใด ต้องขออภัย และหวังว่าคงได้รับเมตตาอนุเคราะห์จากท่านผู้รู้ เมตตาชี้แนะแนวทางให้เกิดสติปัญญาด้วย

ด้วยธรรมไมตรี

มหาบ้านนอก

(พระมหาปทานนท์ พุทธิเมธี นธ.เอก, ปธ.๖, พธ.ม.)

วัดศรีรัตนาราม แนนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ

ปณามคาถา

ข้าฯขอจดไหว้พระไตรรัตน์
 ที่ทรงคุณา ประดุจขำรำพรรณ ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์
 พระไตรรัตน์อัน ที่ทรงคุณดิเรก สดใส ทรงช่วยขจัดโศภภัย
 อันตรายใด ๆ ให้ดับและเสื่อมสูญ
 ทรงช่วยชี้ทางบรรเทาดับทุกข์ ชี้สุขเกษมสถานต์
 ชี้ทางพระนฤพานอันพ้นโคภ วิปโยคภัย.....
 เพื่อความเจริญก้าวหน้าและผาสุก ขอทุกท่านจงสดับรับกถา
 เพื่อนำไปปฏิบัติหัดจรรยา ตามเวลานาทีที่สมควร.....

พระราชกระแสรชกาลที่ ๕
 "แต่เดิมเป็นอย่างไร ประการหนึ่ง
 ได้ดีเพราะเหตุ ประการหนึ่ง
 ควรระลึกอยู่เสมอ"

ผู้ที่ชื่อว่า "บัณฑิต"

"ทิวฐะ ธมฺเม จ โย อตุโถ โย จตุโถ สมฺปฺรายนิก
 อตฺถาภิสฺมยา อีโร ปณฺชิตโต ปวฺจจติ.

ผู้มีปัญญา เรียกว่าบัณฑิต เพราะรู้ประโยชน์สองประการ
 คือ ประโยชน์ปัจจุบันเฉพาหน้า และประโยชน์ในระยะยาว"

1. การศึกษา

การศึกษา เป็นพื้นฐานของชีวิต

การศึกษา เน้นความคิดมีเหตุผล

การศึกษา ต้องพัฒนาค่าของคน

การศึกษา เริ่มฝึกฝนคนให้ดี

การศึกษา ต้องอย่าหยุดยั้ง

การศึกษา ต้องปลูกฝังความดี

การศึกษา ดีต้องมีคุณธรรมเป็นหลักชัย

2. ความรู้

อันความรู้ควรเรียนทุกอย่าง
ไม่ว่าสูงหรือต่ำ ปานกลาง
ควรรู้ความหมายเข้าใจทั้งหมด
แต่ไม่จำเป็นต้องใช้ทั้งหมด

วันหนึ่งจะถึงเวลาใช้ควรนำความรู้นั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์

๓. อย่าหยุดยั้ง

“วายเมธเว บุรีโส กยิรา”

เกิดเป็นคนควรเพียรพยายามรู้ไปจนกว่าจะพบความสำเร็จ

4. จริงใจ

จริงต่อคน ย่อมดผล ที่ตนมุ่ง

จริง ต่อคนอื่น ผดุงตนมุ่งหมาย

จริงต่องานกิจการ การมัน ประกันกันตาย

ผลทั้งหลาย ล้วนเกิดได้ เพราะใจจริง

5.ตลาดต้องการ

ความดีที่ตลาดต้องการ

"ความดีแม้ไม่มีวางขายตามห้างสรรพสินค้า
แต่เรามีจำหน่ายในคลังชีวิต จงช่วยกันพัฒนาชีวิต
ให้มีคุณภาพเพื่อสนองตอบตลาด คือ สังคม"

6.แสงสว่าง

ขาดแสงสว่างอย่างเดียว โลกทั้งโลกก็มีมืด
ถึงแม้จะมีแสง หากขาดดวงตา โลกก็สว่างขึ้นไม่ได้
แต่พระศาสดาตรัสไว้ว่า....แสงสว่างคือ ปัญญา ประเสริฐในโลก

7.บัณฑิต

บัณฑิตจะต้องเว้นสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์
ยึดถือเอาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์เท่านั้น
และเป็นอยู่ด้วยสติปัญญา"

8.สมบัติบัณฑิต

การพูดดี คิดดี และทำดี เป็นสมบัติอันล้ำค่าของบัณฑิต

9. อะไรคืออะไร

"ชีวิต คือ ความฝัน

สิ่งสำคัญ คือ ความดี

สิ่งที่เราหนี คือ ความทุกข์

มิตรดีทุกยุค คือ วิทยา

สิ่งที่ทำให้สำเร็จปรารถนา คือ ความเพียร

10. ใจ ใจ

ใจจริง เป็นพุทธ ใจบริสุทธิ์ เป็นพระธรรม

ใจอ่อนนำไปปฏิบัติตามเป็นพระสงฆ์

11. ความหวัง

จงตั้งความหวังให้สูงสุด แต่อย่าหยุดเมื่อสิ้นหวัง

12. ชีวิต

"มีลมหายใจอย่างเดียว ไม่ถือว่ามีชีวิตสมบูรณ์ การมีชีวิต
คือการทำหน้าที่อันประกอบด้วยสติปัญญา ไม่ทำให้ตนเองและ
ผู้อื่นเดือดร้อน"

13. บทเรียน

"แพ้เป็นขันธ์ได้ ชนะเป็นสะพาน ประสบการณ์เป็นบทเรียน"

14. เริ่มต้น

"หากปรารถนาจะไปให้ถึงจุดสูงสุด จงเริ่มต้นจากจุดต่ำสุด"

IF YOU WISH TO REACH THE HIGHEST, BEGIN AT THE LOWEST.

15. สุกงอม

"ผลไม้ที่สุกงอมเต็มที่แล้ว ย่อมพร้อมที่จะให้เราเก็บกินได้ฉับใด
การศึกษาที่ศึกษาอบรมดีแล้ว ย่อมพร้อมที่ให้งานวิบัติแก่เราฉะนั้น"

16. เป็นใหญ่

"ไฉนเป็น เป็นใหญ่ยาก แต่ถ้าไฉนมาก ๆ ก็ยากที่จะเป็นใหญ่"

17. อุปมาชีวิต

หยาดน้ำค้างซึ่งโปรยปรายลงมาจากเบื้องบนในยามราตรีและจับตาม
ต้นไม้ ใบหญ้าจนเปียกชุ่ม มองเห็นได้ชัดเจน ตอนรุ่งอรุณนั้นไม่นานเลย พอ
แสงพระอาทิตย์กล้าขึ้นและลมพัดผ่านไปมา ชั่วครู่เดียวเท่านั้น ก็พลันเหือดแห้ง
หายไป จะเหลือไว้เพียงแต่คราบพอให้เห็นรอยเท่านั้นเอง

ชีวิตของทุกคนก็ไม่ต่างอะไรกับหยาดน้ำค้างเลย เพราะเมื่อเกิดขึ้นแล้ว
มากวัน นานคืน ก็ต้องก้าวสู่วัยชรา อันเป็นวัยที่แห้งเหี่ยว อับเฉา
เตรียมทอดร่างลงทิ้งในที่สุด คล้ายหยาดน้ำค้าง ที่ต้องสลายตัวออก
เมื่อสิ้นรัตติกาล ฉะนั้น ทางชีวิต มิได้ราบรื่นเหมือนทางซึ่งโรย

ด้วยดอกกุหลาบ แต่มั่นทั้งสิ้น ทั้งรัก คดเคี้ยว นอกจากนี้
ยังเต็มไปด้วยหลุมพราง และห้วงเหวอันน่าหวาดเสียวยิ่งนัก ทางชีวิต
จึงเป็นทางทुरुกันดารที่สุดของบรรดาทางทั้งหลาย

กระแสชีวิต ไม่ต่างอะไรกับกระแสน้ำ บางแห่งก็ไหลเอื่อย
บางแห่งก็กววนหมุนเวียน บางแห่งก็ไหลเชี่ยวอย่างน่าหวาดเสียว
ชีวิตก่อตัวขึ้นมาจากธรรมชาติอย่างหนึ่ง ซึ่งผมก็ได้รับริมนุชย์ทั้งหลายให้เกาะอยู่กับ
โลก และแล้ว ก็บังคับให้วิ่งกระหืดกระหอบไปตามความเปลี่ยนแปลงของโลก อันไม่มี
มีการหยุดหย่อนผ่อนพัก

ชีวิตได้สลายตัวลงเป็นฉาก ๆ ตอน ๆ แล้วก่อตัวขึ้นใหม่ ดังบท
ละคร บางทีก็เป็นเหมือนดอกไม้เพราะเติบโตตามอยู่ในเบื้องต้น เบ่งบานในท่ามกลาง
และร่วงโรยในที่สุด ในระหว่างนั้นก็ถูกแมลงที่ปรารถนาเกสรเข้าซ่อนไซ้ ให้ร่วงหล่น
โรยราเร็วเข้า ชีวิตนี้ ถูกแมลงคือ ความเจ็บ เพราะอันตรายต่าง ๆ

และความตรอมใจความคับแค้นใจไซ้ซ่อนทำให้อับเฉา ชีวิตเป็นความผัน
ชั้นหนึ่งแล้ว ยังหลงไหลลงมายกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตชีวาเป็นจริงอีก
จึงเป็นฝันที่ซ้อนฝัน.....

18. ปาก

“ปากหนอปากี้. ปากบ่นปากคนบ้า ปากปลาร้าปลาเจ้าปากเป่าหู
 ปากสุนัขปากนินทาปากปลาหู ปากหลบหลู่ปากเสด็จเครื่องปากเส่งช่วย
 ปากมิดโกนผสมเกลือเจือน้ำผึ้ง ปากหวานซึ่งนำพาปากบ้าหอย
 ปากขี้เฒ่าปากสวดปากอวดรอย ปากไม่ช่วยปากสอพลอขอกิน
 ปากอ้อปรีดิ์หมาวัดกัดเจ้าของ ปากจองทองปากจัญไรเท่าไม้สั้น
 ปากซุบซิบปากอิจฉาปากราคะ ปากหวานลั่นปากเขี้ยวปากเที่ยวหา
 ปากดีเด่นปากขูดปากกรูดทรัพย์ ปากชอบสับช่อขบจิกปากพลิกหา
 ปากบ้องพวกปากปิดผิดตำรา ปากทนายทำปากพล่อยปากร้อยเงิน
 * ปากหอยงู ปากตลาดขาดธรรมะ ปากด่าพระเนรชี่ไม่มีเงิน
 ปากเป็นพิษปากกวนปากส่วนเกิน ปากสรรเสริญปากปลอมปากชอบชม
 * ปากขบขันทิดปากนักปราชญ์ฉลาดล้ำ ปากมีธรรมรองรับไม้ทับถม
 ปากคนพาลปากคนใจปากโสมม ปากคุยชม. ซ้ำซาก. เอื้อปาก. คน
 (ช. ศรีนอก)

19. ้วยซีวิต

้วยรุ่น ้วยวุ่น ้วยหวาน ้วยวูบ
 20. ้วย ้วยพิ่ง ้วยพบ ้วยเพียร ้วยพราก

21....เส้นทางสู่อวดวงดาว

ขยัน อุดทน อุดกลั่น อุดอม แล้วจะไม่อดอยาก

22. โโชค วาสนา “ โโชคอยู่ที่การศึกษา วาสนาอยู่ที่ ความเพียร ”

23. อัยารอ ” ท่านว่า คนที่นอนรอวาสนา เหมือนสุนัขนอนรอ น้ำข้าว
 ฉะนั้น เราไม่ต้องรอรอราชมานาเถย ”

24. ๗ อย่า

“อย่าโกรธคนสอน อย่านอนตื่นสาย อย่าอายทำกิน
อย่าหมิ่นเงินน้อย อย่าคอยวาสนา อย่าเสวนาคนพาล
อย่าระรานคนดี

25. อุดมการณ์ชีวิต “สะอาด ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ เสียสละ สามัคคี”

26. คุณธรรมผู้นำ (ผู้ใหญ่)

“ไม่หลงส่วนเกิน ไม่เพิ่นอบายมุข ไม่แก่งส่วนตน เป็นคนกล้าเสียสละ”

27. ถ่อมตนคนรัก อวดนั้กคนชัง

“อ่อนน้อม ถ่อมตน จิตใจสุภาพ ซึมซาบใจชน ผู้คนสรรเสริญ

นารักเหลือเกิน เพราะอ่อนน้อมถ่อมตน

28. วัยชีวิต “เตาะแตะ ตัวมเด็ยม ตูมตาม เต่งตึง โตงเตง ต้องตาย”

29. อย่าเป็นแบบ.....

ยามเรียนเห็นครู เป็นครู

ยามรู้ เห็นครูเป็นเพื่อน

ยามรวยเห็นครูกลางเลื้อน

ยามครูไปเดือนจะเตะครู

30. เธอคือความหวัง

“เฮาชนเอ๋ย.....

พ่อแม่หวังพึ่งพาจ้

ครูเล่าหวังให้สร้างชื่อ

ชาติก็หวังพึ่งฝีมือ

พุทธศาสนา หวังให้เจ้าเป็นคนดี”

31. พื้นฐานการพัฒนา

จะปลูกพืช ต้องเตรียมดิน

จะกินต้อง เตรียมอาหาร

จะพัฒนาการ ต้องเตรียมคน

จะพัฒนาคน ต้องพัฒนาที่จิตใจ

จะพัฒนาใครเขา ต้องเริ่มที่ตัวเราก่อน

32. เหตุที่ทำให้คนแตกต่างกัน

๑. สภาพแวดล้อมภูมิประเทศ (อุคฺคฺนินิยาม)

๒. พ่อแม่เผ่าพันธุ์ (พินินิยาม)

๓. กรรมที่สร้างสรรมา (กรรมนิยาม)

๔. จิตใจที่ต่างกัน (จิตินิยาม)

๕. เรื่องกรรมดา ธรรมชาติ (ธัมมนิยาม)

33. ถ้ามตัวเรา

“จะเข้าวัดเอง หรือ จะให้คน ห้ามเข้า

จะสวดมนต์เอง หรือให้พระสวดให้ฟัง

จะทำบุญเอง หรือ ให้คนอื่นทำและกรวดน้ำไปให้”

34. มุมมองในการมาปฏิบัติ

“ได้พบเห็นการทำความดี ได้มีความปรองดอง ได้มองเห็นสังขธรรม
ได้น้อมนำพระสัทธรรม”

35. ๓ ดี อยู่ดี มีศีล มาดี ไปดี

36. อยู่ดีมีสุข "อยู่ให้เขารัก จากให้เขาเสียดาย ตายให้เขาคิดถึง"

37. ๓ ดีที่เราต้องมี "ความรู้ดี การงานดี ประพฤติดี"

38. ทำอะไรในวัยชีวิต

วัยแรก ให้ รีบเร่งศึกษา

วัยสองมา รีบหาทรัพย์ไว้จ่าย

วัยสุดท้าย รีบสร้างความเพียร

39. ๔ หลัก "หลักฐาน หลักการ หลักปฏิบัติ"

40. บุญ ๓ "ได้เห็น ก็เป็นบุญตา เจรจาเป็นบุญปาก อุปลักราก ก็เป็นบุญใจ"

41. หน้าคนเรามี ๓ หน้า

1. หน้านอก บอกความงาม 2. หน้าใน บอกความดี 3. หน้าทีบอกความสามารถ

42. ได้อะไรเมื่อ เข้าวัด

"ได้ใกล้ชิดพระศาสนา ได้ภาวนาไม่หลง

ได้เป็นผู้ทรงศีลธรรม ได้น้อมนำธรรมปฏิบัติ

ได้ขจัดมลทิน ได้ยลนิมิตพระสัทธรรม

43. มองโลกให้เห็นโลก

โลกภายนอกกว้างไกล ใคร ๆ รู้

โลกภายใน ลึกซึ่งอยู่ รู้บ้างไหม

จะมองโลก ภายนอก มองออกไกล

จะมองโลก ภายใน ให้มองตน

44. รู้

รู้ก่อนเอาไว้มัน รู้ทันเอาไว้มัน รู้แน่ รู้เอาไว้มันทั้งแก่และกัน

45. ๓ ไม่ เลี้ยงลูก ไม่ดู ไม่ดำ ไม่บัน

46. ๓ ให้

ให้ความรัก ให้ความอบอุ่น ให้ความเข้าใจ

47. บทบาทของนักประชาสัมพันธ์

“แก้ข่าวร้าย กระจายข่าวดี มีมนุษยสัมพันธ์

ป้องกันภัยสารพัด บำบัดทุกข์ประชาชน ทำตนเป็นตัวอย่าง

48. คนไม่เข้าวัด

ตัดหวังไม่ขาด ฉลาดกว่าพระ

ไม่ละทักฎิฆิณานะอุปาทาน

สังฆารไม่อำนวย พระให้หวยไม่ถูก

49. คนเข้าวัด

“ออกหัก รักรอย คอยงาน สังฆารเลื่อม

เลื่อมไสศาสนา เพิ่มค่าให้ชีวิต

50. อานิสงส์การเดินจงกรม

เดินทางไกลได้ทนนาน

อาหารย่อยดี

มีอาพาธน้อย

จิตค่อยตั้งมั่นเป็นสมาธิเร็ว

51. การเรียนเพื่ออะไร

หรือเพื่อเรียน เพื่อสอบ ตอบถูกต้อง
 เพื่อสนองหนึ่ง ไม่เป็นสอง จึงแข่งขัน
 หรือเป็นบัณฑิต อภิสัทธี ฐานันดร
 แผ่นกระดาษ ฤาสำคัญ เหมือนสังข์ธรรม

52. ต้องพึ่งพากัน

วัดจะดี มีหลักฐาน เพราะบ้านช่วย
 บ้านจะสวย เพราะมีวัด ดัดนิสัย
 บ้านกับวัด ผลัดกันช่วย จึงอวยชัย
 ถ้าวัดกัน ก็บรลย์ ทั้งสองทาง

53. อาศัยกัน

อันบ้านเรือน ใหญ่โต ไร่ฐาน
 มีเสาธาร หลายต้น จึงทนไหว
 เกิดเป็นคน อยู่เดียว ก็เปลี่ยวใจ
 ต้องอาศัย พวกพ้อง พี่น้องนา

54. ทะเลาะมีหลักการ

ไม่ให้เจ็บตัว
 ไม่ให้เจ็บใจ
 ไม่ให้เสียงาน
 ไม่ให้เสียเพื่อน

55. ๕ หลวงพ่อ

มีหลวงพ่อ ๕ องค์ก็คงสุขใจ หลวงพ่อยิ้ม แยม แจ่ม ใส เย็น

56.อย่าจน

จนเงินทอง ข้าวไม้เป็นไร จนอะไรไม่ว่า แต่อย่าจนความดี

57.หน้าที่

หน้าที่ชาวของประมง คือจับ ปลา

หน้าที่ของพ่อค้า คือหาผลกำไร

หน้าที่ของศิลปิน คือสร้างศิลปะ

หน้าที่ของพระ คือ สอนมนุषย์

หน้าที่ของชาวพุทธ คือทำดี

หน้าที่ของศิษย์ที่ดีคือกตัญญูกตเวทิต่ออาจารย์

58.ดูน้ำใจ

ในยามวิบัติ จะเห็นใจ ของมิตร

ในยามศึกประชิด จะเห็นน้ำใจทหาร

ในยามสิ้นทรัพย์ จะเห็นน้ำใจภรรยา

ในยามอนาถา จะเห็นน้ำใจของญาติ

59.กลับตัวกลัวใจ

ขี้ขลาดยอม งอแอ้งกลบ นี้คำขำ

เจ็บแล้วจำใส่กระบาลนำขานไช

ผิดแล้วรีบกลับตัวเปลี่ยนหัวใจ

จะมีใครมาอนไม่สอนตัว

60.มีหนึ่งยังดี

อันเพื่อนดี มีหนึ่งถึงจะน้อย

ดีกว่ามีเพื่อนร้อยที่คิดริษยา

เหมือนเกลือมีนิดหน้อยด้อยราคา

ยังมีค่ากว่าน้ำเค็มเต็มทะเล

61. มีหลัก

“ศิษย์ดีต้องมีครู เป็นหนู ต้องมีมัน เป็นสตรีต้องมีมัน”

62. ภาษีตจ๊น

“ถ้าท่านให้ปลาแก่คนจร เขาจะมีปลากินเพียงวันเดียว
แต่ถ้าท่านสอนวิธีจับปลาให้เขา เขาจะมีปลากินตลอดชีวิต

63. หาได้ไม่ยาก หากขยัน

ทรัพย์สินนี้ มีอยู่ไกล

ใครขยันหาไว้ หาได้ไม่นาน

ทั่วแคว้นแดนดิน มีสินทุกสถาน

ผู้ใดเกียจคร้าน บ่พบพานเอย

64. อิมานูเอล คานต์กล่าวว่า

" Thoughts without Contents are empty.

Intuitions Without Concepts are blind.

ความคิดที่ปราศจากข้อมูล เป็นความว่างเปล่า

ข้อมูลที่ปราศจากความคิดกำกับ เป็นความมืดบอด

65. ลักษณะคนที่ดี

เป็นหลักของบ้าน

เป็นพลเมืองดีของชาติ

เป็นญาติพระศาสนา

66. คนแก่มี่ค่า

มีวาสนาเป็นทุน มีบุญเป็นยา

มีเมตตาเป็นบ้าน มีลูกหลานเป็นผ้าห่ม

มีอารมณ์เป็นเพื่อนที่ดี

67. ตำราดู...

ดูคนดี-ชั่ว ดูที่การกระทำ

ดูผู้นำ ดูที่การเสียดสี

ดูพระ ดูที่กิจวัตร

ดูคุณห้ำหั่น ดูที่ความขยัน

ดูเพื่อนดูที่ความจริงใจ

ดูผู้ใหญ่ดูที่พรหมวิหาร

ดูผู้น้อยดูที่ความอ่อนน้อม

68. ฉากชีวิต

โลกนี้ คือ โรงละคร ปวงนิกรเราท่านเกิดมา
ต่างร้ายรำทำที่ท่า ตามลีลาของบทละคร

บางครั้งสุขเศร้า บางคราวสุข บางทีก็ทุกข์หัวอกสะท้อน
มีร่างมีรักมีจากมีจร พอละละครชีวิตก็ลา

อันวรรคตอนละครชีวิต เป็นสิ่งน่าคิดนะท่านเจ้าขา

กว่าฉากจะปิดชีวิตจะลา ต้องทรมาณกันเหลือประมาณ

มีเซ่เทาจะมาอุ้มสม มีเซ่พระพรหมจะมาเสกสรรค์

มีเซ่ศูกร์ เสาร์, อาทิตย์หรือจันทร์ จะยากดีมีจนก็สุดแท้แต่วิถี

กแกแห่งกรรมทำดีก็ได้ดี ทำชั่วแล้วก็แต่เลวทราม

ความดีทำไว้ถึงคราวตายจาก ก็มีคนอยากช่วยแบกช่วยหาม

หากทำชั่วก็พาตัวตกต่ำๆ ถึงมีหน้าก็คว่ำเหมือนหอยโข่งหอยแครงฯ

69. ออย่าหลง

หลงตัว ลืมตาย หลงกาย ลืมแก่ หลงเมีย ผัว ลืม พ่อแม่
สังขารแก่ ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา

70. พุทธวิธีในการเอาชนะ

ชนะความชั่ว ด้วยการความดี
ชนะความตระหนี่ด้วยให้
ชนะการไม่พอใช้ ด้วยอดออม
ชนะคนมุสาด้วยสัจจะ
ชนะผู้น้อยด้วยการให้
ชนะผู้ใหญ่ด้วยการถ่อมตน

71. ต้องมีขอบเขต

ถ้าเสรีไม่มีเขต จะเป็นเหตุให้ก่อกวน
ถ้าเสรีมีพอควรจะชวนให้เจริญ

72. ไม่ควรเป็น

เป็นผู้นำ ไม่เสียสละ เป็นพระไม่นั่งเป็นหญิงไม่เหนียม
เป็นคนจนไม่เจียม เป็นคนรวยไม่จุนเจือ. ใช้ไม่ได้

73. หลวงพ่อเฉยล่อ .ไม่อยาก ถากไม้เข้า เข้า .ไม่รัก ชัก ไม้หลง

74. ลักษณะพระดี

เผาไม้ไหม้ ศีล
ใกล้ไม้ร้อน เมตตา
นอนไม่มาก ความเพียร
ปากไม่แข็ง เก็บความลับ
โกงไม่เป็นกตัญญูต่อโลก

75. อานิสงส์ศีล

ส่งให้สูง

ศีลปรุงให้สวย

ศีลทำให้หน่วย

ศีลช่วยให้รอด

76. คนจนเพราะ

จนเพราะกิน (เกินจำเป็น)

เลวเพราะกาม (มากเกินไป)

ทรมเพราะเกียรติ (หลงชื่อเสียง)

77. ๙ ก้าวไกล

อย่าก้าวข้ามขั้น ก้าวให้เหมาะสมแต่มั่นคง

ก้าวที่หนึ่ง ฟังหมั่นขั้นศึกษา ก้าวไปหามาไว้ให้สูงส่ง

ก้าวที่สอง ต้องขยันถ่อมมั่นคง ก้าวให้ตรงจุดจ้องต้องทำงาน

ก้าวสามตามหลักการศึกษา ก้าวนี้ขบทรัพย์ทวีมีหลักฐาน

ก้าวสี่มีเงินต้องแต่งงาน ก้าวชำนานูงานขยายได้มากมี

ก้าวที่ห้าถ้ารวยให้ช่วยญาติมิตรและชาติศาสน์กษัตริย์ พัฒนาศรี

ก้าวที่หกอกสามัคคี ก้าวให้ตมิจิตคิดกาลไกล

ก้าวที่เจ็ด วิเศษศรีมีศีลสัตย์ ก้าวนี้จัดสัตย์ชื่อเชือถือได้

ก้าวแปดถ้าให้ตมวินัย ก้าวไปช่วยชนคนลือชา

ก้าวที่เก้าเข้ายึดประพฤดิธรรม เก้าทำวนำทำใจไม่ให้หมอง

ทำให้มีความสุขสมดังปอง เขียวพี่น้องยึดก้าวเก้า ทำสุขเอย

78. อย่า

อย่าชินจนชั่ว อย่ากลัวจน อย่ากล้า จนบั้น

79. กำหนดอะไรด้วยอะไร

กำหนดเดือน ด้วยพระจันทร์ กำหนดวัน ด้วยพระอาทิตย์

กำหนดจิตด้วยสมณะกัมมัญฐาน กำหนดสังขาร ด้วยวิปัสสนากัมมัญฐาน

80. ยิ้ม

จงยิ้มเกิด ยิ้มรับ ให้กับโลก

วันหนึ่งโชค คงอำนวย ช่วยให้มี

คงได้พบ ความสดชื่น ความรื่นรมย์

ความโคกตรม ก็จักหาย คลายไปเอง

81. อย่าหลง

เขาให้เงินก็อย่างง

อย่าไปหลงจนสุดขีด

เงินก็เหมือนพวงมาลัย

นานไปอาจกลายเป็นพวงหรีด

82. มีไหม

ไฟรู้ และไฟดี มีในผู้ใด ผู้นั้นกำลังเดินตามทางแห่ง "นักปราชญ์"

83. ไม่น่า

เข้า ยังแลเห็นหน้า สายตาย

สาย ยังอยู่สบาย บ่ายม้วย

บ่าย ยังเรงกาย เย็นดับชีพแฮ

เย็น ยังหยอกลูกด้วย คำม้วยอาลัย

84. เราทำเอง

เราจะสุข หรือ ทุกข์ เพราะเราสร้าง
กรรมต่าง ๆ ให้ผล ตามสนอง
เราทำดี มีสุข สมใจปอง
ทำชั่วต้อง ได้ทุกข์ แท้แน่เอย.....

85. พิจารณา ปัจจเวกชน ๕

หนีแกลไม่ได้ หนีเจ็บไม่พ้น
ทุกคนต้องตาย ต้องจากไกลของรัก
เป็นไปตามหลักกรรมเอย

86. วันคืน ไม่หวนกลับ

อันเงินทอง หล่นหาย ย้อนไปหา
ยังมีท่า หวังพบ ประสบสม
แต่วันคืน ผ่านไป ไม่ปรารมย์
จะนิยม ย้อนหลัง อย่าหวังเลย

87. เวลา มีค่า

อย่าปล่อยให้ วันเวลา คร่าชีวิต
โดยไม่คิด ทำสิ่งใด ให้พูนเพิ่ม
สร้างความคิด ทวีไว้ ใฝ่ต่อเติม
ชั่วอย่าเสริม สร้างเลย เสวยแล

88. ดูนานาฬิกา

อันขีดหนึ่ง แห่งเข็มนาฬิกา
 เวียนมาจบ ครบมานั้นให้หมาย
 ว่าชีวิตของไซร้ไกลความตาย
 จงชวนชวายุริบสร้างทางดี

89. ทำใจ

ใครดี เราก็ดี อารีต่อ
 ไว้สมข้อ คำโบราณ ที่ขานไซ
 มิตรจิต ต่อติด กับมิตรใจ
 ใครไม่ใยแล้ว อย่าอ่อยาก ให้ยากเย็น

90. บอกสันดาน

ก้านบัว บอกลิกิตัน ชลธาร
 มารยาท ส่อสันดาน ชาติเชื้อ
 ใจฉลาดอาจทราบได้เพราะ คำขาน
 หย่อมหญ้าเขียวแห้ง บอกร้าย แสงลงดิน

91. คุณธรรมของฝั่ง

ขยันทำมาหากิน	ขยัน
ไม่บินสูงนัก	สันโดษ
รักความสะอาด	ศีล
ฉลาดสะสม	อารักขา
นิยมสามัคคี	สามัคคี
มีความกตัญญู	กตัญญู

92. ทุกข์สุข

ทุกข์สุขขอ อยู่ที่ใจ มิใช่หรือ
ถ้าใจถือ ก็เป็นทุกข์ ไม่สุขใส
ถ้าไม่ถือ ก็เป็นสุข ไม่ทุกข์ใจ
เราอยากได้ ความสุข หรือทุกข์นา

93. คนดีมีน้ำใจ

บริวารมาเพราะน้ำใจมี บริวารหนีเพราะน้ำใจลด บริวารหมดเพราะน้ำใจไม่มี

94. น้ำใจ

น้ำบ่อ น้ำคลอง ยังเป็นรองน้ำใจ น้ำไหน ๆ สู้น้ำใจไม่ได้

95. เงินไม่สำคัญเสมอไป (หลวงพ่อจรัญ)

เงินซื้อเตียงนอนได้ แต่ซื้อการหลับเป็นสุขไม่ได้

เงินซื้อกระดาษปากกาได้ แต่ซื้อความเป็นกวีไม่ได้

เงินซื้ออาหารดี ๆ ได้ แต่ซื้อความอยากรับประทานไม่ได้

เงินซื้อความประจบสอพลอได้ แต่ซื้อความความจริงใจไม่ได้

เงินซื้อการตามใจได้ แต่ซื้อความจงรักภักดีไม่ได้

เงินซื้อเพชรนิลจินดาได้ แต่ซื้อความงามไม่ได้

เงินซื้อความสนุกสนาน ชั่วครวญได้ แต่ซื้อความสุขไม่ได้

เงินซื้อเพื่อร่วมทางได้ แต่ซื้อเพื่อนแท้ไม่ได้

เงินซื้ออำนาจราชศักดิ์ได้ แต่ซื้อปัญญาไม่ได้

เงินซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์ได้ แต่ซื้อสันติสุขไม่ได้

เงินซื้อเมียที่สวยงามได้ แต่ซื้อแม่ที่ดีของลูก ไม่ได้

เงินสำคัญก็ต่อเมื่อ จำเป็นต้องใช้เท่านั้น.

96. วิสัยคนดี

"อันวิสัยคนดีนั้น ย่อมไม่ระลึกรถึงและจดจำคุณที่เคยทำไว้แก่ผู้อื่น (ไม่บุญคุณ)
แต่ย่อมระลึกรถึงและจดจำพระคุณที่คนอื่นทำไว้แก่ตนเสมอ และหาโอกาสที่จะ
สนองพระคุณท่าน"

97. หาบไปไม่ได้

ยศและลาบ หาบไป ไม่ได้แน่
เว้นเสียแต่ ต้นทุน บุญกุศล
ทรัพย์สมบัติ ทิ้งไว้ ให้ปวงชน
ร่างกายของตนเขายังเอาไปเผาไฟ

98. จะฝากอะไร

เกิดมาทั้งที จงเอาให้ได้ จะตายทั้งทีจงฝากเอาไว้

99. ไกลแล้วนะ

ทุกเย็นเป็นนิจ พระอาทิตย์ ต้องลา
เปรียบชีวิต ถึงคราต้องมลาย

100. ไหว้พระ ระวัง

ไหว้พระพุทธรูป ระวังสะดุด พระทองคำ
ไหว้พระธรรมะระวังจะขยำ เอาใบลาน
ไหว้พระสงฆ์ ระวังจะถูกลูกหลานชาวบ้าน

101. ไม่หยุด ไม่ถึงพระไม่ละไม่ถึงธรรม

102. สมปรารถนา

อยากได้สิ่งใด ในปฐพี เอาไมตรี แลกได้ดังในหมาย

103 ความทุกข์ของพ่อแม่ ๓ प्रकार

ทุกข์เพราะไม่มี ลูกทุกข์เพราะลูกตาย ทุกข์เพราะลูกชู้

104. มีเมีย

มีเมียหนึ่ง บึงแตก

มีเมียสอง สมองแตก

มีเมียสาม ม้ามแตก

มีเมียสี่ ดีแตก

มีเมียห้า หน้าแตก

มีเมียหก ออกแตก

มีเมียเจ็ด เสรีจเลย

เหตุนั้น ไม่มีเมีย ดีแล

105. ทะเลาะไม่ดี

ทะเลาะกับเมีย เพสียใจที่สุด

ทะเลาะกับผัว ปวดหัวที่สุด

ทะเลาะกับแฟน แค้นใจที่สุด

ทะเลาะกับพ่อแม่ แย่ที่สุด

ทะเลาะกับลูก ทุกข์ใจที่สุด

ทะเลาะกับเพื่อนบ้าน รำคาญที่สุด

ทะเลาะกับผู้ร่วมงาน ฟุ้งซ่านที่สุด

ทะเลาะกับลูกน้อง หมองใจที่สุด

ทะเลาะกับนาย ฉิบหายที่สุด

106. สามัคคี คือ พลัง

อันชาติใดไร้รักสมัครสมาน
จะทำการสิ่งใดย่อมไร้ผล
แม้้นชาติย่อยยับอัปจน
ประชาชนจะอยู่สุขได้อย่างไร

107. สูตรรววย (พุทธธรรม)

ขยันหา รักษาดี มีกัลยาณมิตร เลี้ยงชีวิตเหมาะสม

108. ๓ รวย

รวยรับ รวยจ่าย รวยเหลือ

109. อยาก

อยากจะรวยต้องขยันหมั่นเข้า
อยากจะสวยแต่งเอาตามสมัย
ถ้าอยากสวยอยากรวยแต่ปากปาว ๆ
มันก็ฟาวส์ไปไม่สำเร็จผลัดผลเอย ๆ

110. ออย่าเจ็บ

ออย่าเจ็บไข้ ออย่าเจ็บใจ ออย่าเจ็บแค้น

111. ออย่าจน

ออย่าจนทรัพย์ ออย่าจนใจ ออย่าจนตรอก ออย่าจนแต่้ม
ออย่าจนมุม ออย่าจนปัญญาในทางที่จะแก้ปัญหา

112. ตรง ๕

ตรงต่อคน ตรงต่อความดี

ตรงต่อหน้าที่ ตรงต่อเวลา ตรงต่อวาจา

113. คุณของสัจจะ

เป็นคนหนักแน่นมั่นคง มีศักดิ์ศรี มีเกียรติ
ก้าวหน้าในชีวิต งานที่ทำได้ผลดี เจรจามีคนเชื่อถือ

114. โทษขาดสัจจะ

เป็นคนเหลวไหล หลอกลวง ทำกิจการอันใดก็ล้มเหลว
ถูกเหยียดหยาม หมดความเจริญ

115. คุณของทมะ

สามารถในการทำงาน ไม่เป็นที่รังเกียจของผู้อื่น
มิตรภาพมั่นคงไม่มีเวรภัย ยังตัวได้เพื่อไม่ถลำในทางผิด

116. โทษขาดทมะ

ตกเป็นภาระสังคมกลายเป็นอาชญากร ตกสู่อบาย
เกิดข้อพิพาท สังคมรังเกียจ

117. คุณของธิดิ (ขันติ)

ทำงานได้ผลดี เป็นหลักแห่งบริวาร
ไม่ทะเลาะวิวาท ไม่ผิดพลาดเพราะเห็นแก่เหยื่อ (ต้นหา)

118. โทษขาดธิดิ (ขันติ)

การงานค้าง ขาดความไว้วางใจจากผู้อื่น
มากไปด้วยด้วยศัตรู กลายเป็นอาชญากร

119. คุณของจาคะ

ประเทศชาติมั่นคง ชีวิตปลอดภัย
ได้รับยกย่อง ชีวิตมีสุข

120. โทษขาดจาละ

บั้นทอนความมั่นคงของชีวิตและชาติ ชีวิตมีภัย
ได้รับดีเดียน ชีวิตมีแต่ทุกข์

121. หวังยาก

หวังยากที่สุด.....คือหวังในตัวคน
หวังยากมาก..คือหวังในสิ่งของ
หวังยาก....คือหวังในเหตุการณ์

122. ความตาย

เมื่อถึงคราวม้วยใครจะช่วยได้ ต่อให้เหาะขึ้นไปอยู่บนสรวงสวรรค์
ก็จำต้องพรากลงมาจากวิมาน เพราะยมบาลท่านไม่รับลिरบ่นใคร
ถึงคราวตายแน่ยากแถมไม่มี ตายแน่เราหนีกันไปไม่พ้น
จะเป็นราชาหรือมหาโจร ต้องทิ้งกายสภณัฐ์เชิงตะกอน ฯ
อันความตายชายนารีหนีไม่พ้น จะมีจนก็ต้องตายวานเป็นผี
ถึงแสนรักก็ต้องร้างห่างทันที ไม่ว่านี่ก็วันหน้าจริงหนาเรา
จะหนีอื่นหนีแสนในแดนโลก พอโยกหลบลิ้นหนีพ้นได้
แต่หนีหนึ่งซึ่งมีชื่อคือความตายหนีไม่ได้ใครไม่พ้นสักคนเดียว

123. เหตุให้ตาย

ตายเพราะสิ้นอายุ

ตายเพราะสิ้นกรรม

ตายเพราะทั้งสิ้นอายุและสิ้นกรรม

ตายเพราะมีกรรมมาตัดรอน

124. ตาย ๓ ระดับ

“ตายเมื่อแก่ ตายก่อนแก่
ตายโดยไม่มรโภาสจะได้อะไรว่า แก่

125. ตายตามคิว

ตายตามคิว
ตายแข่งคิว
ตายลัดคิว

126. เตรียมตัว

เตรียมตัวก่อนตาย เตรียมกายก่อนแต่ง
เตรียมน้ำก่อนแล้ง เตรียมแบงค์ก่อนจะเดินทาง

126. เตียมพร้อม.....ซ้อมตาย

ทำบุญเป็นนิจ คิดถึงความตาย วิจัยสมบัติ จัดการเรื่องหนี้

127. บุญ

ยามบุญมาวาสนาช่วย ที่ป่วยก็หาย ที่หน่ายก็รัก
หากบุญไม่มาวาสนาไม่ช่วย ที่ป่วยก็หนัก ที่รักก็หน่าย

128. คิดถึงความตายสบาย

คิดถึงความตายสบายนัก
มันหักรักหักหลงในสงสาร
บรรเทาเม็ดโมหันต์อันธกาส
ทำให้หาญหายสะดุ้งไม่ยุ่งใจ

129. วิจัยสมบัติ

บางผีเคยพบต้องเป็นศพตกค้าง อยู่ในหลุมฝังขุดขึ้นเผากันไม่ได้
 อนาคตอย่างยิ่งเพราะลูกหญิงลูกชาย เขามัวแต่จ้างทนายต่อสู้คดี
 ขึ้นโรงขึ้นศาลประหารวงศ์ญาติแย่งชิงสมบัติของผู้เป็นผี
 ว่ากันแหวกแหวนเรื่องเลวกาฬี แสนสมเพศแต่ผีต้องมาถูกลอยแพ
 ต้องเฝ้าป่าช้าคิดแล่น่าอนาถ ก็เพราะสมบัติของเราแท้ ๆ ๆ

130. หนี ๔

หนีชีวิต หนีบุญคุณ หนีทรัพย์สิน หนีเวรหนี้กรรม

131. รลดีชั่ว

ความดีมีรสของขมขึ้น แต่ผลของมันสดชื่นเสมอ

ความชั่วมีรสหวานขึ้น แต่ผลของมันขมขึ้นเหลือหลาย

132. ต้นสุ ปลายสุข

ตอนต้นสุทนทุกข์ จะได้สุขเมื่อปลายมือ

ตอนต้นชอบสบาย จะได้ร้ายเมื่อปลายมือ

133. ชอบอะไร

สังขารจะสลายต้องมันขัดสี คนจะดีต้องหมั่นฟังเทศน์

อยากเป็นคนวิเศษ ต้องหมั่นสร้างเหตุความดี

134. สุ จิ ปุ ลิ

การอ่านฟังตั้งใจคิดดีแล้วถาม

พยายามท่องทำให้จำได้

กลัวลืมหลงบรรจงจดกำหนดไว้

นี่แหละใช้หัวใจปราษฎ์ชาติเมธีฯ

135. ห่าง

ห่างสุนัขให้ห่างคอก ห่างวอกให้ห่างวา
ห่างพาลาให้ห่างหมื่นโยชน์แสนโยชน์

136. อภัย ใจสงบ

ถ้าไม่มีการให้อภัยผิด
และไม่คิดที่จะลืมซึ่งความหลัง
จะหาสามัคคียากลำบากจิ่ง
เพราะความพลั่งยอมมีทั่วทุกดั่งคนฯ

137. รู้คุณค่าหน้าที่ตน

หน้าที่ดี ก็มีหน้า ชูราศรี
หน้าตาดี แต่ขี้เกียจ คยเหยียดหยาม
หน้าที่นั้น สำคัญกว่า คนหน้างาม
หน้าตาดี หน้าที่ทราม ไม่งามเออยฯ

138. ตั้ง ๓

ตั้งใจฟัง ตั้งใจจำ ตั้งใจนำไปปฏิบัติ

139. พระดีต้องมี ๓ ฉ

เฉลียว สติ ฉลาด ปัญญา แฉลบ ปฏิภาณ

140. คาถาเรียกเงิน (จากหลวงพ่อดช สุมโน)

ทุกเช้า หลังจากสวดมนต์ภาวนา ก่อนเปิดร้าน ค้าขาย
ให้เสกคาถาว่า “พุทัง เป็นเงิน รัมมัง เป็นทอง สังฆังเป็นข้าวของ
เงินทองไหลมาเทมา

141. คาถากันทุกข์

กว่าแล้ว โลกนี้มีปัญหา
ไม่นินทา ก็ชื่นชม หรือเฉยๆ
สามประเภทที่ว่ามีมา ไม่ผิดเลย
ใครวางเฉยไม่ได้ จะบ้าตาย

142. เพื่อน

เพื่อนที่ดีมีหนึ่งถึงจะน้อย
ดีกว่ามีเพื่อนร้อย ที่คิดริษยา
เหมือนเกลือ มีนิดหน่อยด้อยราคา
ยังมีค่ากว่าน้ำเค็ม เต็มทะเล

143. เสกคาถาแก้โลกธรรม

เมื่อมีลาภ ยศ เสียง สรรเสริญ นินทา สุขทุกข์ ท่านให้เสกคาถาว่า “
เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป หรือมีงไม่จากกู กูก็จะจากมีง”

144. เชื้ออยู่ในวัด

แม้จะเชื้อ ๆ เผลอๆ อยู่ในวัด ดีกว่า จรจัดอยู่ในชอย
แม้จะมีบุญน้อย แต่ทำบ่อยๆ ดีกว่าผู้ประมาท ขาดสติธรรม”

145. อดไม่ได้

เราอย่าเป็นประเภท รู้หมด แต่อดไม่ได้ จะอายเขา

146. ท่วมหัว

บางครั้งเรา อาจจะเป็นแบบ มีความท่วมตัว เอาหัวไม่รอด หรือ
ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด”

157. พบเพื่อจาก

เมื่อเราเจอให้ฝึกทำใจไว้ว่า “ เราพบเพื่อรอวันจาก
เราไม่มามาก ก็รอวันหมดไป” ใจจะได้สุขเย็น

158. คบคนให้ดูหน้า ซื่อผ้าให้ดูเนื้อ นั้นหมายความว่า

เวลาจะคบใคร ให้มีสติว่า “เขามีหน้าที่ทั้งสาม คือหน้านอก หน้าใน
และหน้าที่ ทั้งสามหน้า งามสมบูรณ์ไหม ผ้าที่เราจะซื่อสวมใส่เนื้อดีอย่างไร”

159. ซื่อคอมฯ

จะซื่อคอมหรือของให้สอยให้ดูว่า เหมาะสมกับงานที่ใช้ จำเป็นกับ
งานที่ทำ อย่าไปจดจำว่า ถูกหรือแพงมากไป หรือหลงไหลของใหม่ จนลืม
ของเก่า

160. ได้เก่าลืมนิใหม่

อย่าเป็นแบบประเภท “ลืมนิใหม่ที่ดีมีคุณค่า และมัวเมาบ้าของใหม่
จนเสียชาติ”

161. สิ่งที่ยาก

ยากอะไรก็ไม่ยากเท่าปฏิสังขรณ์
 ถอนอะไรก็ไม่ยาก ถอนทิฐิมานะ
 ละอะไรก็ไม่ยากเท่าตัดanha
 หาอะไรก็ไม่ยาก เท่าหาตน

162. ละครชีวิต

โลกนี้ คือโรงละคร
 ทุกบทตอนเราแสดงไปตามลีลา
 บางคราทุกข์บางคราสุข
 บางตอนโศกบางตอนเศร้า
 พอจบโรง ก็ลาโลกกันไป

163. คาถาชนะ

ชนะความชั่ว ด้วยการทำดี
 ชนะความตระหนี่การช่วยให้
 ชนะความไม่พอใช้ด้วยการอดออม
 ชนะคนปากมอมด้วยสัจจะ
 ชนะผู้ใหญ่ด้วยการถ่อมตน
 ชนะคนเสมอกันด้วยความพยายาม
 ชนะทุกข์ทั้งปวงด้วยประพฤดิธรรม

164. รวมเป็นพลัง

จากหนึ่งจึงเป็นเรา รวมกันเข้าจึงเป็นหนึ่ง One to all. All to one

165. อยู่.....

อยู่คนเดียว แสบสบาย แต่ไม่สนุก อยู่สองครองทุกข์ แสบสนุก แต่ไม่สบาย

166. อยู่เพื่อตน

อยู่เพื่อตน อยู่ได้ชั่วคราว อยู่เพื่อสาว อยู่ได้เพียงขณะ อยู่เพื่อพระ อยู่ได้เพื่อชุมชน

167. คำกลอนสอนจิต

ดติธรรมคำกลอนไว้สอนจิต

เพื่อให้คิดเตือนใจไฟกุศล

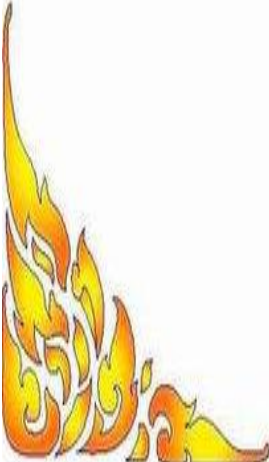
แต่ญาติियมหญิงชายได้ทุกคน

หมั่นฝึกตนให้พูดคิดและทำดี

เราจะได้เป็นคนไม่ประมาท

จะไม่ขาดปัญญาหาเหตุผล

เพื่อนทุกคนโปรดจำไว้ใส่ใจเอยฯ

168. แถ- เจ็บ- ตาย

อันความแถแถแน่นอหิไม่พอนพัน คิดและวันนั้นเรียงดังสังขาร
 พันที่มั่นพพันคคองหงษ์หยอนยาน ชรากาลพลายุพรีให้อาศัย
 ทั้งดวงตาฝ้าไปมองไม่เห็น ซูก็เป็นเช่นกันกายสิ้นไหว
 ผมกลับหงอกชอกซ้าระกำใจ มองตรงไหนก็ไม่งามรูปทราเมอ
 ดราเจ็บไข้ไม่สบายวุ่นวายเหลือ ช่างน่าเบื่อเนื้อหนังอัสสังขาร
 เป็นทุกขยิ่งจริงน่าทรมาน กว่าวายปราณผ่านพันจำทไป
 ไม่เจ็บกายใจหมดทุกขจึงสุขสม พระโคตม่งมริตหน้าพิสมัย
 ไม่ยึดมั่นพพันคคองลูกศรใจ จิตแจ่มใสไร้ทุกข์สุขสมสุขเออ.

169. อยู่ที่ใจ

สุขทุกข์อยู่ที่ใจมิใช่หรือ ถ้าใจถือก็เป็นทุกข์ไม่สุขใส
 ถ้าไม่ถือก็เป็นสุขไม่ทุกข์ใจ เราอยากได้ความสุขหรือทุกข์นา

170. จงทำกับเพื่อนมนุษย์โดยคิดว่า...

เขาเป็นเพื่อน เกิด แก่เจ็บ ตาย ของเรา.

เขาเป็นเพื่อน เวียนว่ายอยู่ในวัฏฏสงสารด้วยกันกะเรา.

เขาก็ตกอยู่ที่ใต้ อำนาจกิเลส เหมือนเรา ย่อมพลั้งเพลอไปบ้าง.

เขาก็มีราคะ โทสะ โมหะ ไม่น้อยไปกว่าเรา.

เขาย่อมพลั้งเพลอบางคราว เหมือนเรา.

เขาก็ไม่รู้ว่าเกิดมาทำไม เหมือนเรา ไม่รู้จักนิพพานเหมือนเรา.

เขาโง่งในบางอย่าง เหมือนที่เราเคยโง่ง.

เขาก็ตามใจ ตัวเองในบางอย่าง เหมือนที่เราเคยกระทำ.

เขาก็อยากดี เหมือนเรา ที่อยาก ดี-เด่น-ดัง.

เขาก็มักกะกอบโกย และ เอาเปรียบ เมื่อมีโอกาสเหมือนเรา.

เขามีสิทธิที่จะบ้า ดี-มาดี-หลงดี-วมดี เหมือนเรา.

เขาเป็น คนธรรมดา ที่ยึดมั่น ถือมั่น อะไรต่างๆ เหมือนเรา.

เขาไม่มี หน้าที่ ที่จะป็นทุกข์ หรือตายแทนเรา.

เขาเป็น เพื่อน ร่วมชาติ ร่วมศาสนา กะเรา.

เขาก็ ทำอะไร ด้วย ความคิดชั่วแสน และ พลุณพัน เหมือนเรา.

เขามี หน้าที่ รับผิดชอบ ต่อครอบครัวของเขา มิใช่ของเรา.

เขามีสิทธิ ที่จะมึรศนิยม ตามพอใจของเขา.

เขามีสิทธิ ที่จะเลือก (แม้ค่าสนา) ตามพอใจของเขา.

เขามีสิทธิ ที่จะใช้ สัมบัติ สาธารณะ เท่ากันกับเรา.

เขามีสิทธิ ที่จะเป็โรคประสาท หรือเป็นบ้า เท่ากับเรา.

เขามีสิทธิ ที่จะขอความช่วยเหลือ หรือ เห็นอกเห็นใจ จากเรา.

เขามีสิทธิ ที่จะได้รับอภัย จากเรา ตามควรแก่กรณี.

เขามีสิทธิ ที่จะเป็สิ่งคณนิยม หรือ เสรีนิยม ตามใจเขา.

เขามีสิทธิ ที่จะเห็นแก่ตัว ก่อนเห็นแก่ผู้อื่น.

เขามีสิทธิ แฝงมณษย์ชน เท่ากัน กับเรา , สำหรับจะอยู่ในโลก.

....ถ้าเราคิดกันอย่างนี้ จะไม่มีการ ขัดแย้งใดๆเกิดขึ้น (พุทธทาส ภิกขุ)

171.* Don't find advisors that know how to 'do it.' Find advisors who 'do it.' อยาหาที่ปรึกษาที่รู้วิธีการทำให้หาที่ปรึกษาที่ 'ลงมือทำ'

172. * to know just not to do is not to know. รู้ แต่ไม่ด้ลงมือทำ มีค่าเท่ากับไม่รู้

173. * ถ้าเรามีเงินคนละ 1 บาท แล้วเอามาแลกกัน เรายังคงมีเงินคนละ 1 บาท เท่าเดิม แต่ถ้าเรามีความคิดดีๆ คนละ 1 ความคิด แล้วเอามาแลกกัน เรายังคงมีความคิดดีๆ คนละ 2 ความคิด

174. ความรักไม่ใช่ การเป็นคนดีพร้อม สมบูรณ์ ของใคร ความรักคือ การหาใครสักคนที่ช่วยให้คุณเป็นคนดีที่สุดเท่าที่คุณดีได้
175. ความมหัศจรรย์ของ 'marketing' คือ สามารถ ขายก้อนหินที่ไร้ราคา ให้มีมูลค่ามหาศาลได้
176. ความส่วยของผู้หญิงมีเวลาเป็นเครื่องทำลาย
177. ถ้าเราสู้ เราอาจจะชนะหรืออาจจะแพ้ แต่ถ้าเราไม่สู้ เราจะแพ้
178. ไม่มีใครปีนบันไดได้สำเร็จ ในขณะที่มือทั้ง 2 ข้างยังชุกอยู่ในกระเป๋าทางแกง
179. Internet เป็นได้ทั้งศัตรูที่ร้ายกาจ และเป็นมิตรแท้ที่แสนประเสริฐ ของนักธุรกิจทุกประเภท
180. วิธีเดียวที่จะเอาชนะความกลัวในสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ คือ ลุกขึ้นเผชิญหน้ากับสิ่งนั้นด้วยความกล้าหาญ
181. การที่จะประสบความสำเร็จนั้น เราต้องเป็นคนที่ยากที่จะเริ่ม และยากที่จะเลิก
182. ทำในสิ่งที่เคยทำ ก็จะได้ในสิ่งที่เคยได้ ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ ก็จะได้ในสิ่งที่ไม่เคยได้
183. มีหลักการ ไม่มีวิธีการ = ไปไม่ถึงเป้าหมาย, มีวิธีการ ไม่มีหลักการ = ไปผิดเป้าหมาย, มีหลักการ และวิธีการ = ไปถึงเป้าหมาย ที่ถูกต้อง
184. ผู้รู้...คือผู้ที่รู้ว่าตนรู้อะไร และ รู้ว่าตนไม่รู้อะไร

185.*๗ Give a man a fish, and you feed him for a day.
Teach a man to fish, and you feed him for life.

186.*ข้อคิด เทียน...ที่นำไปจุดให้เทียนเล่มอื่น มันจะไม่สูญเสียความสว่างในตัวเอง
แต่มันจะยิ่งทำให้ห้องสว่างไสวขึ้น

187 การลุกขึ้นจุดเทียนนั้น ดีกว่าการนั่งปนอยู่ในความมืด

188.ด คนเรามี 2 ประเภทคือ 1. รวยให้คนอื่นดู 2. มองดูคนอื่นรวย

189. พุด 1 พุด สู้ทำ 1 นี้ว่าได้ คนที่ปรับปรุงไม่ได้ ก้าวหน้าไม่ได้

190.ตอยอดอนาคต กำหนดปัจจุบัน สืบสานอดีต ถ้าเรายังจนอยู่ ทำอย่างไรถึงจะ
รวย ลอง

191. ไม่ว่าเป็นก็ต้องเป็นคนเก่งเท่านั้น ที่จะเป็นครูของเราได้ คนไม่เก่งก็เป็นครูของ
เราได้

192.เพราะคนไม่เก่งก็ทำให้เราได้เรียนรู้ว่าเขา ทำอย่างไร พุดอย่างไร คิดอย่างไร
เราจะได้ไม่ทำ, พุดและคิดแบบเขา

193.เวลาเป็นของมีค่าที่สุด เงินทองหมดไป ยังหามาได้ เวลาหมดไป ถึงจะมี
เงินแสนล้าน ก็ไม่สามารถหาซื้อกลับมาได้ ดังนั้นการใช้เวลา จึงควรคิดให้ดี
แต่ถ้าไม่มีจะกิน ก็ต้องหาเงินทองมาซื้อข้าวกินก่อน

194.วิธีคิดของคนรวย คนจน ชื่อสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้, คนชั้นกลาง ชื่อสิ่งที่
ก่อให้เกิดรายจ่าย, คนรวย ชื่อสิ่งที่ก่อให้เกิดรายได้

195. การออกกำลังกายที่ดีที่สุดสำหรับจิตใจ คือ การก้มลงแล้ว
ช่วยคนอื่นให้ลุกขึ้น เมื่อคุณช่วยคนอื่นให้ได้ในสิ่งที่เขา

196. คนเรากล้มแล้วต้องลุกแต่อย่าลุกปอยนั๊ก และ ผู้แพ้คือผู้ที่ล้มเลิกเท่านั้น

197. * ข้อคิด วิสัยทัศน์ที่ปราศจากการลงมือทำ คือ ฝันกลางวัน การลงมือทำ
โดยขาดวิสัยทัศน์ คือ ฝันร้าย * ข้อคิด Vision without action is Daydream.
Action without vision is Nightmare.

198. * ข้อคิด ความยิ่งใหญ่ของชีวิต ไม่ใช่การไม่เคยเป็นผู้ล้มเหลว แต่อยู่ที่การลุก
ขึ้นมาทุกครั้ง ที่ล้มเหลวต่างหาก

199. พบเพื่อลา คนเราเกิดมาแล้ว ก็เดินทางไปสู่ความตาย

~ พบกันเพื่อรอวันจาก มีมากก็รอเพื่อวันหมด ~

อีกมุมก็บอกเราว่า จากกัน เพื่อรอวันพบ จบกันเพื่อรอวันเริ่มต้น

.....พันธรัก.....

ความรักที่ดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้องชอบธรรม
 มีความพอใจด้วยกันทุกฝ่ายมีรากฐานอยู่คู่คุณธรรม
 ย่อมให้เกิดความอบอุ่นใจ
 มีความรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ใกล้หรืออยู่ท่ามกลางคนอื่นเป็นที่รัก
 ทำให้จิตใจว่าจริง แจ่มใส มีกำลังใจในการทำควมดี
 ขยันหมั่นเพียรเพื่อตนและเพื่อคนที่ตนรัก
 รู้สึกตนว่ามีค่า และพร้อมที่จะประพฤติกุณธรรมต่าง ๆ
 เช่นความเสียสละ เป็นต้น นี่คือคุณที่พอมองเห็นได้ในปัจจุบัน

ส่วนโทษของความรักมีอยู่มาก
 เช่นเป็นต้นเหตุแห่งความเศร้าโศกเสียใจ พิโรธำพัน
 ความริษยา ความเกลียดชังผู้อื่นที่เข้าใจ มาแย่งสิ่งที่รักของตน
 ความวิตกกังวลห่วงใย ความที่ใจต้องคอยจดจ่ออยู่กับคนอื่นเป็นที่รัก
 รู้สึกไม่อิสระ จิตใจถูกจองจำผูกพัน อารามณ์รักคอยห่วงเหนี่ยวจิตใจ
 ใหวนเวียนอยู่กับคนที่ตนรักนั้น ยิ่งหมกหมุ่นมากก็ยิ่งทุกข์มาก
 ในกรณีที่ความรักสลาย เป็นพิษขึ้นมาอีกก็ยิ่งเห็นโทษของมันมากขึ้น

ผู้ที่จิตใจพ้นจากกระแสแห่งความรักอย่างโลก ๆ แล้ว
 ย่อมได้รับการอุดหนุนจากกระแสธรรมซึ่งสงบเยือกเย็นกว่า
 ปลอดภัยกว่า ไม่ต้องเสี่ยงต่อโทษที่แฝงอยู่ในความรักนั้น
 เป็นผู้ปลอดภัยไปจริงแท้จริง

ที่มา: dhamma4ever

นิสสัยนักศึกษา.....

".....เพื่อมิให้ความผิดหวังเป็นพิษแก่จิตใจของเรา
ขอให้สร้างนิสสัยเป็นนักศึกษาชั้นคือมองเหตุการณ์ต่างๆ

ที่เกิดขึ้นแก่เราในแง่ของการศึกษา เรียนรู้เพื่อประโยชน์ต่อการ
พัฒนาชีวิต จะสังเกตได้ว่าเหตุการณ์เดียวกัน
ถ้ามองในแง่ร้ายอาจให้ทุกข์แก่เราอย่างมาก
แต่ถ้ามองในแง่ดีและแง่ของการศึกษาเรียนรู้แล้ว
อาจให้ความสุขความพอใจแก่เราได้

"...สองคนยลตามช่อง คนหนึ่งมองเห็นโคลนตม
คนหนึ่งตาแหลมคม มองเห็นดาวอยู่พราวพราย
สิ่งที่เราเห็นว่าดีในเบื้องต้น อาจกลายเป็นร้ายในบั้นปลาย
ตรงกันข้าม สิ่งที่เราเห็นว่าร้าย อาจกลายเป็นดีก็ได้..."
ชีวิตจะต้องเดินทางผ่านประสบการณ์เป็นอันมาก
ความรู้ความเข้าใจในชีวิตนั้นเป็นวิทยาการอันสูงยิ่งกว่าวิทยาการ
ใดๆ เมื่อเข้าใจชีวิตดีแล้ว จะเป็นผู้มีชีวิตอยู่อย่างเป็นทุกข์น้อยที่สุด
หรือไม่มีทุกข์ทางใจเลย มีชีวิตและทำงานอย่างสงบเหมือนดอกไม้
ออกดอก ตุม บาน ส่งกลิ่นหอม ร่วงโรยไปทุกชั้นตอนทำอย่างสงบ....."

^ จบเอวัง ^
จบเอยจบที เพียงนี้ก่อน
จำเอย จำจร อารณฺหา
จากเอย จากที ใช้จากลา
พบกับวันหน้า ถ้าหากท่านช่วยพิมพ์

มหาบ้านนอก

เขียนรวมไว้ สมัยอยู่จำพรรษาที่
มหาจุฬาอาศรม อ.ปากช่อง โคราช
30 September 2547

มหาบ้านนอก
ชกต : 30.9.14
มรณะ : ทุกวัน